



Република Србија
ПРЕКРШАЈНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
13 - Прж.број 19099/21
09.09.2021. године
Београд

Република Србија
Републичка радиодифузна агенција

ПРИМЉЕНО: 08. 10. 2021			
Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
05-2599/19/21-6			

Прекршајни апелациони суд у Београду, у већу састављеном од судија: Свјетлане Шобот Блажевић, председника већа, Гордане Ковић Марковић и Зорице Шантрић, чланова већа, са судским саветником Данијелом Кужић, у прекршајном поступку против окривљеног правног лица "ПРВА ТЕЛЕВИЗИЈА" д.о.о. са пословним седиштем у Београду и окривљеног одговорног лица у правном лицу Катарине Павловић из Београда, због прекршаја из члана 78 став 1 тачка 15, тачка 16, тачка 20, тачка 32, тачка 33 и став 2 Закона о оглашавању ("Сл. гласник РС" бр.6/2026, 52/2019), одлучујући о жалби браниоца окривљених, адвоката Круне Савовић из Београда, изјављеној против пресуде Прекршајног суда у Београду 3 Пр.бр.18676/19 од 24.05.2021.године, на основу одредби члана 100 став 4, члана 102 став 2, члана 269 и члана 275 Закона о прекршајима ("Службени гласник РС" број 65/2013, 13/2016, 98/2016 и 91/19), у нејавној седници већа одржаној дана 09.09.2021. године, донео је:

РЕШЕЊЕ

Поводом жалбе браниоца окривљеног правног лица "ПРВА ТЕЛЕВИЗИЈА" д.о.о. са пословним седиштем у Београду и окривљеног одговорног лица у правном лицу Катарине Павловић из Београда, адвоката Круне Савовић из Београда, а по службеној дужности, УКИДА СЕ пресуда Прекршајног суда у Београду 3 Пр.бр.18676/19 од 24.05.2021.године и предмет враћа првостепеном суду на поновни поступак.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Београду 3 Пр.бр.18676/19 од 24.05.2021.године окривљено правно лице "ПРВА ТЕЛЕВИЗИЈА" д.о.о. са седиштем у Београду и окривљено одговорно лице у правном лицу Катарина Павловић из Београда, оглашен су одговорним због прекршаја у продуженом трајању из члана 78 став 1 тачка 15 и став 2, прекршаја из члана 79 став 1 тачка 16 и став 2, прекршаја из члана 78 став 1 тачка 33 и став 2, прекршаја из члана 78 став 1 тачка 15 и став 2, прекршаја из члана 78 став 1 тачка 16 и став 2, прекршаја из члана 78 став 1 тачка 20 и став 2, прекршаја из члана 78 став 1 тачка 32 и став 2 и прекршаја из члана 78 став 1 тачка 33 и став 2 и осуђени и то: правно лице на јединствену новчану казну у износу од 1.150.000,00 (једанмилионстопедесетхиљада) динара, а одговорно лице у правном лицу на

јединствену новчану казну у износу од 150.000,00 (стопедесетхиљада) динара, уз обавезу плаћања трошкова прекршајног поступка у паушалном износу од по 2.500,00 (двехиљадепетстотина) динара.

Против наведене пресуде бранилац окривљених изјавио је заједничку благовремену жалбу, због битне повреде одредаба прекршајног поступка, због непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о прекршајним санкцијама, одузимању имовинске користи, трошковима прекршајног поступка и имовинско правном захтеву. У жалби се указује да је првостепени суд учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка на тај начин што је погрешно применио одредбу члана 182 Закона о прекршајима, што је утицало на доношење законите и правилне одлуке. Жалбом се истиче да је суд водио поступак по неуредном захтеву за покретање прекршајног поступка, упркос указивању на неправилности од стране окривљених. Наиме, окривљени су првостепеном суду у писаној одбрани указали на неуредност захтева за покретање прекршајног поступка, будући да захтеви не садрже чињенични опис радње из које произилази правно обележје прекршаја и друге околности потребне да би се прекршај што тачније одредио, а што је обавезна садржина захтева за покретање прекршајног поступка из члана 181 став 1 тачка 4 Закона о прекршајима. Поменути захтеви садрже само датум и време почетка и трајања неправилности, без описа чињеничне радње којом би се биће прекршаја могло одредити, у смислу различитих облика прекршаја из Закона о оглашавању. Овакав захтев било је потребно одбацити због процесних недостатака, а у прилог томе указује се на решење Прекршајног суда у Београду 97 Пр.бе.23056/18 од 31.01.2019.године. Даље се указује да суд није у довољној мери образложио на који начин је утврдио да је код окривљених постојао умишљај, тј. намера за извршење прекршаја. Окривљени, све и да су учинили предметни прекршај, учинили су то из нехата, а не зато што су хтели извршење истога. Извршена је провера емитованог програмског садржаја и утврђено је да су пре и после емитоване емисије ТВ продаје као посебног програмског садржаја, емитоване две целе засебне епизоде програмског садржаја, те у том смислу није дошло до прекидања садржаја ради емитовања емисије ТВ продаје, као посебног програмског садржаја у оквиру другог програмског садржаја. Прва телевизија је предузела све неопходне мере како би што јасније означила почетак и крај појединачне епизоде програмског садржаја, а у будућности ће предузети додатне мере како би се кориговао начин означавања почетка и краја предметног програмског садржаја. Будући да је првостепени суд у побијаној пресуди пропустио да цени све наводе окривљених, јасно је да је непотпуно утврдио чињенично стање. Приликом одмеравања казне суд није имао у виду одредбе Закона о прекршајима о ублажавању казне и није применио одредбе о ублажавању казне, о ослобађању од казне, о изрицању опомене, иако су за то постојали законски услови из члана 43, односно члана 50 став 1 Закона о прекршајима. Наводним прекршајем није учињена никаква тежа последица, а држање окривљених током поступка није допринело одуговлачењу поступка. Стога предлажу да се првостепена пресуда укине и предмет врати истом суду на поновни поступак у коме ће се утврдити све околности које су изнете у жалби, отклонити процесни недостаци и правилно утврдити чињенично стање.

Прекршајни апелациони суд је на седници већа размотрио изјављену жалбу, побијану пресуду и списе вођеног прекршајног поступка, па је нашао да је првостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264 став 1 тачка 14 Закона о прекршајима, на коју овај суд пази по службеној дужности сагласно члану 272 Закона о прекршајима.

Према одредби члана 45 став 1 Закона о прекршајима, ако је учинилац једном радњом или са више радњи учинио више прекршаја за које му се истовремено суди, претходно ће се утврдити казна за сваки од тих прекршаја, па ће се за све те прекршаје изрећи јединствена казна.

У конкретном случају првостепени суд је у изреци ожалбене пресуде за прекршаје у стицају окривљене најпре осудио за сваки појединачни прекршај, а потом изрекао јединствене новчане казне, што изреку пресуде у делу који се односи на прекршајну санкцију, чини неразумљивом. Стога је побијана пресуда укинута и предмет враћен првостепеном суду на поновни поступак.

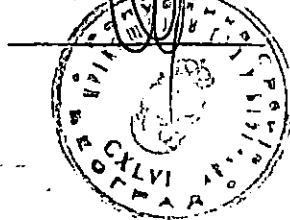
У поновном поступку првостепени суд ће отклонити битну повреду одредаба прекршајног поступка на коју је указано овим решењем, тако што ће поступити у складу са одредбом члана 45 став 1 Закона о прекршајима, односно за сваки појединачни прекршај најпре утврдити износ новчане казне, а потом изрећи јединствену новчану казну за прекршаје у стицају, како у односу на правно, тако и у односу на одговорно лице у правном лицу. Приликом одлучивања првостепени суд ће имати у виду време извршења прекршаја и оценити да ли су и у ком делу испуњени услови за примену одредаба члана 84 Закона о прекршајима којим је прописана застарелост вођења прекршајног поступка. Донету одлуку првостепени суд ће израдити у свему у складу са одредбама члана 254 Закона о прекршајима.

Из наведених разлога, одлучено је као у изреци овог решења.

ЉС

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА
Свјетлана Шобот Блажевић

САГЛАСНОСТ ОВОГ ПРЕПИСА
СА ИЗВОРНИКОМ ПОТВРЂУЈЕ
Извршилац дужности,



Handwritten signature.